

MINISTERSTVO VNITRA
Poradní sbor ministra vnitra
ke správnímu řádu

Závěr č. 64

ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 26. 11.

2007

**- Způsob vyřízení podání označeného jako „odvolání“ podaného osobou, která
není účastníkem řízení**

*Pokud osoba, která není účastníkem řízení, podá podání označené jako odvolání, posuzuje se toto podání jako nepřipustné odvolání. O případném účastenství osoby,
která odvolání podala, se samostatně nerozhoduje.*

Odůvodnění:

Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník řízení podat proti rozhodnutí odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Účastníky řízení definuje správní řád v § 27. Účastníkem řízení je každý, kdo splňuje podmínky stanovené v tomto ustanovení, a to bez ohledu na to, zda s ním správní orgán v tom kterém správním řízení jednal nebo nejednal. To, že správní orgán s určitou osobou jako s účastníkem řízení nejedná, neznamená, že taková osoba tím status účastníka řízení ztrácí a naopak to, že správní orgán jedná jako s účastníkem řízení s osobou, která podmínky podle § 27 nesplňuje, neznamená, že tím taková osoba postavení účastníka řízení získává.

Stanoví-li § 81 odst. 1 správního řádu, že odvolání proti rozhodnutí může podat účastník řízení, znamená to, že právo podat odvolání přiznává zákon jen osobám uvedeným ,
v § 27 správního řádu. Pokud odvolání chybí některý ze základních rysů tohoto podání (jako např. odvolání podané účastníkem, který se práva na odvolání vzdal či podání odvolání v situaci, kdy je odvolání vyloučeno), lze říci, že jde o odvolání nepřipustné. Pokud je tedy odvolání podáno osobou, která není účastníkem řízení, je možno toto

odvolání posoudit jako nepřípustné a jako takovým se jím dále zabývat (tedy postup podle § 92 správního řádu). Na základě ustanovení § 92 odst. 1 věty druhé se však s tímto odvoláním skutečně nakládá jako s podnětem pro přezkumné řízení, obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.

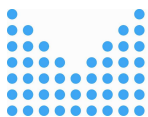
S otázkou podání odvolání osobou, která není účastníkem řízení, velice úzce souvisí

i otázka účastenství. Podle ustanovení § 28 odst. 1 správního řádu se za účastníka považuje v pochybnostech i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak, přičemž o tom, zda osoba je či není účastníkem, vydá správní orgán usnesení, které se oznamuje pouze tomu, o jehož účasti v řízení se rozhoduje, a ostatní účastníci se o něm vyrozumí. Podle § 93 odst. 1 správního řádu platí, že není-li v hlavě VIII části druhé stanoveno jinak, použijí se pro řízení o odvolání obdobně ustanovení hlav I až IV, VI a VII druhé části, tzn. i ustanovení § 28.

Jiná situace nastává ve chvíli, kdy je okruh účastníků řízení ze zákona omezen (např.

§ 14 odst. 1 zákona č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů nebo § 116 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů). Je-li okruh účastníků ze zákona omezen a osoba, která není součástí tohoto okruhu, podá „odvolání“, je zcela nepochybné že zde není naplněna dikce § 81 odst. 1 správního řádu, tedy, že odvolání může podat pouze účastník. V takovém případě toto podání není odvoláním, neboť podateli chybí aktivní legitimace k podání odvolání.

V této souvislosti je rovněž využitelné rozhodnutí vrchního soudu v Praze č.j. SJS 749/2001. Toto rozhodnutí bylo vydáno za účinnosti zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, avšak lze je použít i pro aplikaci současného správního řádu. V tomto rozhodnutí je uvedeno, že „Námitku toho, kdo tvrdí, že byl jako účastník řízení pominut, uplatněnou poprvé až v podaném odvolání (rozkladu), je nutno řešit v rámci samotného řízení o odvolání nebo rozkladu (

§ 59 a násl. správního řádu, resp. postupem podle § 57 odst. 1 spr. ř.). V této fázi řízení není již místo pro řešení této otázky samostatným procesním rozhodnutím o ní.“ Z uvedeného rozhodnutí tedy vyplývá, že v případě podání odvolání osobou, která není účastníkem řízení, se o účastenství osoby nebude rozhodovat samostatným usnesením, účastenství této osoby bude řešeno v rámci rozhodnutí o odvolání (a tedy případně i v rámci postupu podle § 92 správního řádu).

Tímto není nijak dotčeno právo na soudní ochranu takové osoby; pokud bylo její odvolání zamítnuto jako nepřípustné, může podat žalobu ke příslušnému soudu.